



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **T. K.**, bytem L., Germany, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 6.4.2011 proti rozhodnutí ze dne 1.3.2011 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2011 č.j. X a jemu přecházející rozhodnutí ze dne 16.6.2010 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou k výzvě soudu doplněnou žalobou s následně připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 1.3.2011, jímž žalovaná změnila zčásti rozhodnutí ze dne 16.6.2010 č.j. X tak, že žádost o plný invalidní důchod se zamítá pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), ve znění účinném do 31.12.2009 a ve zbytku potvrdila rozhodnutí, jímž jí přiznala od 20.10.2009 částečný invalidní důchod ve výši 2896,-Kč měsíčně podle § 43 zákona ve znění účinném do 31.12.2009 a s přihlédnutím k článku 40 a k článkům 45 a 46 odst. 2 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a počínaje 1.5.2010 i s přihlédnutím k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009; podle čl. II. zákona č. 306/2008 Sb., který mění zákon č. 155/1995 Sb., se částečný invalidní důchod v uvedené výši považuje od 1.1.2010 za invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Litoměřice ze dne 7.4.2010 poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 35%.

V rozhodnutí ze dne 1.3.2011 o námitkách žalovaná mimo jiné zdůraznila, že dle vypracovaného lékařského posudku ČSSZ o invaliditě ze dne 16.2.2011 *žalobkyně není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona ve znění účinném do 31.12.2009, ale je částečně invalidní dle § 44 odst. 1 uvedeného zákona; od 1.1.2010 je invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, když její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal do 31.12.2009 postižení uvedenému v kapitole XV. (podpurný a pohybový aparát), odd. G (stavy po úrazech), položce 5 (stavy po úrazech pánve, zlomeninách pánevních kostí a symfýzy, stavy po zlomeninách křížové kosti a kostrče), písm. b) (se středně těžkou poruchou statiky a dynamiky páteře a dolních končetin) přílohy č. 2 k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31.12.2009 (dále jen vyhláška), tj. v procentním rozmezí 30-50%. Lékař ČSSZ hodnotil celkově 35%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je od 1.1.2010 zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), odd. A (postižení hlavy, krku, těla), položce 6 (funkční poruchy po úrazech pánve, zlomeninách pánevních kostí, symfýzy, zlomeninách křížové kosti a kostrče), písm. b) (středně těžké poruchy, funkčně významná porucha funkce pánevního pletence a reziduální neurologické projevy na dolních končetinách – recidivující kořenové dráždění, lehké parézy) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění účinném od 1.1.2010 (dále jen příloha vyhlášky), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%. Lékař ČSSZ hodnotil celkovým poklesem pracovní schopnosti ve výši 35%. Dále žalovaná uvedla, že dle posudku OSSZ Litoměřice ze dne 7.4.2010 je žalobkyně částečně invalidní. Tento posudkový závěr nebyl potvrzen posudkem o invaliditě ČSSZ ze dne 16.2.2011, podle nějž odpovídá zdravotní stav žalobkyně invaliditě prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona. Doba pojištění potřebná pro nárok na důchod byla splněna pouze s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů jiných členských států, takže celková výše důchodu činila 2.896,-Kč měsíčně (základní výměra 975,-Kč a procentní výměra 1921,-Kč). Žalovaná také uvedla, že se zabývala všemi námitkami žalobkyně, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah, ale jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti 35%, takže nejsou splněny podmínky pro vznik invalidity druhého ani třetího stupně, proto bylo rozhodnuto, jak uvedeno ve výroku rozhodnutí.*

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím pro nedostatečné zjištění jejího dále se zhoršujícího zdravotního stavu i chybné posudkové hodnocení s odkazem na to, že jí byl pro popsany zdravotní stav přiznán invalidní důchod již od 20.10.2009 německým důchodovým úřadem v Berlíně, a to z rozhodnutí posudkového lékaře Dr. F. W., ale i když v Čechách platí jiné zákony, pokud má celodenní bolesti a kvůli nim není schopna pracovat ani 3 hodiny denně, tak je jedno, ve kterém státě žije; závěrem požadovala stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle jejího zdravotního postižení a z toho vyplývající nárok na plný invalidní důchod od 20.10.2009.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Litoměřice soud zjistil ze založeného záznamu o jednání OSSZ a z posudku o invaliditě ze dne 7.4.2010, že žalobkyně byla uznána

dnem 20.10.2009 částečně invalidní do 31.12.2009, od 1.1.2010 se jedná o invaliditu prvního stupně a rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po zlomenině pánve vpravo ve vadném postavení s trvalou iritací do pravého stehna, což odpovídá postižení uvedenému v kapitole XV., odd. G, položce 5, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky, když míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti činila 35% a ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nebyla změněna. Od 1.1.2010 byla rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. A, položce 6, písmeno b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Další kontrolní lékařská prohlídka (dále jen **KLP**): 31.10.2011.

Dále ze založeného záznamu o jednání ČSSZ–lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení Ústí nad Labem, ze dne 16.2.2011 vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána plně invalidní, ale byla uznána částečně invalidní do 31.12.2009, když její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole XV., odd. G, položce 5, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky, tj. 35% a tato míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nebyla změněna. Od 1.1.2010 byl zdravotní stav žalobkyně hodnocen zcela shodně jako lékařem OSSZ, jak uvedeno shora, ale *datum vzniku invalidity uvedeno není, stejně jako další KLP. (Poznámka soudu: posudek o invaliditě ze dne 16.2.2011 je založen pouze v dávkovém spisu, ač správně má být založen i v posudkovém spisu.)*

Žalovaná ve vyjádření ze dne 26.5.2011 mimo jiné uvedla, že napadené rozhodnutí žalobkyně převzala dne 9.3.2011; dále zdůraznila, že na podkladě lékařského posudku ze dne 16.2.2011 byla žalobkyně uznána částečně invalidní a odkázala na citovaný čl. 40 odst. 4 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71, podle něhož stanovení invalidity a určení jejího stupně přísluší národní instituci podle vnitrostátních právních předpisů každého státu, kde byla dotčená osoba pojištěna s tím, že každá instituce si zachovává právo dát žadatele prohlédnout lékařem podle vlastního výběru; ohledně doby od 1.5.2010 odkázala na citovaný čl. 46 odst. 1, 2 a 3 Nařízení č. 883/2004. Vzhledem k tomu, že Česká republika není uvedena v Příloze VII. Nařízení č. 883/2004, tudíž nebyla uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity ve smyslu čl. 46 odst. 3 Nařízení 883/2004, proto invalidita žalobkyně byla posuzovaná výhradně podle českých právních předpisů. Žalovaná také sdělila, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě námitek směřujících proti rozhodnutí ze dne 16.6.2010; v této souvislosti pak nelze přihlídnout ke zdravotní dokumentaci předložené po dni vydání rozhodnutí ze dne 16.6.2010. Závěrem žalovaná navrhl k důkazu vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV**) a navrhl zamítnutí žaloby při setrvání na rozhodnutí ze dne 1.3.2011.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně bylo zjištěno, že jeho obsah odpovídá skutečností uvedeným ve shora citovaném vyjádření; k námitkám žalobkyně datovaným 30.6.2010 byly připojeny kopie lékařských zpráv, jejichž překlad z německého do českého jazyka zajistila žalovaná.

Podáním ze dne 17.6.2011 žalobkyně soudu sdělila po doručení vyjádření žalované, že

nadále trvá na podané žalobě a rovněž soudu zaslala kopii lékařské zprávy (psychiatrie a psychoterapie) ze dne 17.5.2011 od MUDr. E. P. přeloženou tlumočnickem z německého do českého jazyka. Dále uvedla, že jí byl z německé strany prodloužen plný invalidní důchod až do 04.2013 a dožadovala se paralelního posouzení zdravotních potíží psychických a ortopedických, neboť jsou spolu těsně spojeny. Poukázala také na to, že žalovaná uvedla, že prohlídka MUDr. H. (OSSZ Litoměřice) proběhla dne 4.7.2010, ale ta proběhla dne 7.4.2010, a dále namítala, že byl žalované dne 14.6.2010 zaslán dodatek k formuláři E 213 (tj. *podrobná lékařská zpráva*) ze dne 6.4.2010, který měl být začleněn a posouzen, protože rozhodnutí bylo datumováno 16.6.2010, tudíž rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Podle **§ 43 zákona** ve znění platném **do 31.12.2009** má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním

- a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
- b) následkem pracovního úrazu.

Dle **§ 44 odst. 1 věta první zákona** ve znění platném **do 31.12.2009** je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Dle § 44 odst. 2 věta první zákona pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Podle **§ 39 odst. 1 uvedeného zákona** ve znění platném **do 31.12.2009** je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle ustanovení **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.** v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud

jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Soud považuje za nezbytné zdůraznit, že invalidita se posuzuje dle příslušných právních předpisů platných v ČR bez ohledu na výsledek posouzení dle příslušných předpisů platných v SRN (Spolková republika Německo) a důležitý pro posouzení je popis zdravotního stavu a nikoliv posouzení lékařem v SRN, jelikož v ČR invaliditu posuzují posudkoví lékaři OSSZ, ČSSZ-LPS a PK MPSV, přičemž velmi důležitý je funkční popis zdravotního postižení, nikoli výčet stanovených diagnóz, neboť stanovení diagnózy neznamená automaticky invaliditu a stejně tak uznání invalidity v SRN neznamená automaticky uznání invalidity v ČR (či v jiném členském státě EU) a naopak.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání plné invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů uvedených v žalobě.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované i soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Soud zjistil, že ***napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, jelikož ve výroku je uvedena změna rozhodnutí ze dne 16.6.2010žádost o plný invalidní důchod se zamítá, jak citováno shora, ale z odůvodnění rozhodnutí není zjištěl důvod této změny.***

Nejvyšší správní soud se sídlem v Brně (dále jen NSS) se k otázce přezkoumatelnosti správních aktů vyjádřil také v rozsudku č.j. 7Afs 1/2010-53 ze dne 4.2.2010, v němž v návaznosti na usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 7Afs 212/2006-74 ze dne 19.2.2008 konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze*

ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor soudu, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit“.

Soud samozřejmě nepřehlédl ani řadu pochybení v této věci, když např. *při posouzení zdravotního stavu žalobkyně dne 7.4.2010 na OSSZ Litoměřice* bylo stanoveno datum vzniku částečné invalidity 20.10.2009, avšak bez bližšího zdůvodnění, takže nelze zjistit, jaká rozhodná skutečnost uvedeného dne nastala, když ze založeného tiskopisu E 213 D datovaného 20.10.2009 a přeloženého z německého do českého jazyka vyplývá, že žalobkyně již dne 8.7.2007 utrpěla při dopravní nehodě mimo jiné i dislokovanou zlomeninu pánevního prstence a následky tohoto zranění jsou rozhodujícím zdravotním postižením (*stav po zlomenině pánve vpravo ve vadném postavení s trvajícím podrážděním do pravého stehna*) ve vztahu k invaliditě a dále jsou citovány i další lékařské nálezy (např. z dubna a října 2008), přičemž od 10.10.2007 se provádí terapie chování bez uspokojujivého výsledku. Rovněž není patrné, zda další zdravotní postižení omezující pracovní schopnost žalobkyně (psychické problémy) byly či nebyly zohledněny ve stanovené procentuální míře poklesu pracovní schopnosti (35%) do 31.12.2009 a od 1.1.2010. Dále z obsahu záznamu o jednání této OSSZ z uvedeného dne vyplývá, že posuzovaná, tj. žalobkyně, byla účastna jednání, její totožnost byla ověřena dle OP a byla seznámena s výsledkem posouzení zdravotního stavu a poučena o možnostech dalšího postupu, ačkoliv v části průběh jednání je naopak uvedeno, že posouzení proběhlo v nepřítomnosti žalobkyně na základě dostačující zdravotní dokumentace.

V záznamu o jednání ČSSZ – lékařská posudková služba, v řízení o námitkách ze dne 16.2.2011, není vůbec uvedeno datum vzniku částečné invalidity a rovněž není možno z obsahu posudkového závěru zjistit, jak bylo zohledněno ve výši poklesu pracovní schopnosti další závažné zdravotní postižení žalobkyně s ohledem na tam uvedené: „Ani kdyby byla zvolena rozhodující diagnózou psychiatrická diagnóza, bylo by možno posoudit tuto skutečnost dle kapitoly V., položka 5, písm. c) přílohy č. 2 vyhlášky jako středně těžké funkční postižení při reakci na závažný stres, resp. posttraumatická stresová porucha značně snižující úroveň sociálního fungování a značně omezující výkon některých denních aktivit, bylo by dosaženo pouze 35 % při zohlednění komorbidit, tj. poúrazového stavu.“

S ohledem na zjištěné skutečnosti soud dospěl k závěru, že je **žaloba podaná důvodně**, a soud tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2011 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 16.6.2010 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající zejména v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a dále i v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatrnil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož z obsahu citovaného záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ i ČSSZ jsou patrna zjištěná pochybení, tudíž je nelze považovat za dostatečně vypovídající právě s ohledem na to, že jsou podkladem pro rozhodnutí o dávce důchodového pojištění. Napadené rozhodnutí je tudíž nepřezkoumatelné, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí zjišťuje soud ex offio a nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K učinění takového závěru soudem není zapotřebí namítání nepřezkoumatelnosti žalobcem; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 359/2004). Za tohoto stavu se soud

věcně nezabýval námitkami žalobkyně uvedenými v žalobě, i když je nepřehlédl v zájmu žalobkyně i žalované kvůli tomu, aby nové rozhodnutí bylo bez vad.

Po právní moci tohoto rozsudku s ohledem na dobu, která uplynula od 20.10.2009, kdy byla vyhotovena „Podrobná lékařská zpráva“, tj. tiskopis E 213 D, si žalovaná vyžádá event. novou či doplňující „Podrobnou lékařskou zprávu“, vyvstane-li taková potřeba pro objektivní posouzení zdravotního stavu žalobkyně, dále požádá příslušnou OSSZ o řádné posudkové zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, kdy bude zhodnocen i obsah žalobkyní všech zaslaných lékařských zpráv založených v posudkovém či dávkovém spisu, s požadavkem, aby vypracovaný posudek o invaliditě splňoval všechny náležitosti stanovené v § 7 vyhlášky š. 359/2009 Sb. *Teprve poté vydá žalovaná nové rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat výrok o přiznání částečného či plného invalidního důchodu (před 31.12.2009) či zamítnutí (plného) invalidního důchodu, bude-li žalobkyně uznána pouze částečně invalidní, jelikož žalobkyně žádala (žádost ze dne 18.8.2009 doručena ČSSZ dne 9.11.2009) o invalidní důchod, který se v době podání žádosti rozlišoval na částečný a plný, a také, o jaký stupeň invalidity se jedná od 1.1.2010, přičemž v odůvodnění mimo jiné uvede i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od určitého data, čímž bude realizovat i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 30/2011 ze dne 30.3.2012.*

Soud ještě připomíná, že vzhledem k tomu, že proti rozhodnutí I. stupně (v této věci rozhodnutí ze dne 16.6.2011) lze podat písemné námitky, není řízení ukončeno vydáním tohoto rozhodnutí, ale v případě podání námitek řízení pokračuje, proto i nově předložené lékařské zprávy je nutno posudkově zhodnotit v rámci námitkového řízení posudkovým lékařem, avšak nelze očekávat jejich zhodnocení, jsou-li žalované doručeny pár dní před nařízeným jednáním, jelikož sídlo lékařské posudkové služby není totožné se sídlem žalované.

Žalovaná je vázána právním názorem soudu, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. a podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 1.3.2011. *Soud se tímto omlouvá za délku řízení spočívající v objektivních okolnostech.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce sice požadoval v žalobě nespecifikované náklady tohoto řízení, avšak nijak je neupřesnil ani v průběhu soudního řízení, proto mu nebyly přiznány.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty*

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30.března 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně